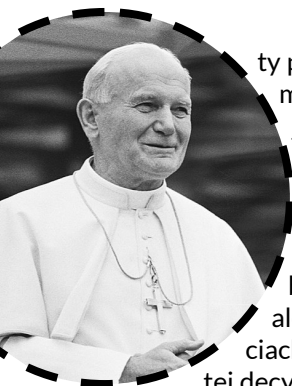

I. Wybór i odpowiedzialność

Z NAUCZANIA ŚW. JANA PAWŁA II:

Kiedy więc obserwujemy całkowity proces wybierania kobiety przez mężczyznę lub mężczyzny przez kobietę, wówczas musimy stwierdzić, że kształtuje się on poprzez wartości seksualne jakoś odczute i jakoś przeżyte, niemniej ostatecznie każde z nich wybiera nie tyle osobę ze względu na te wartości, ile wartości te ze względu na osobę. Miłość prawdziwa, miłość wewnętrznie pełna, to ta, w której wybieramy osobę dla niej samej, a więc ta, w której mężczyzna wybiera kobietę, a kobieta mężczyznę nie tylko jako "partnera" życia seksualnego, ale jako osobę, której chce oddać życie. Wibrujące w przeżyciach zmysłowych i uczuciowych wartości seksualne towarzyszą tej decyzji, przyczyniają się do jej psychologicznej wyrazistości, ale nie stanowią o jej głębi. Sam "rdzeń" wyboru osoby musi być osobowy, a nie tylko seksualny.

Życie sprawdzi wartość wyboru oraz wartość i prawdziwą wielkość miłości. Sprawdza się ona najbardziej wówczas, gdy samo przeżycie zmysłowo-uczuciowe osłabnie, gdy same wartości seksualne przestaną niejako działać. Wówczas pozostanie tylko wartość osoby i wyjdzie na wierzch wewnętrzna prawda miłości. Jeśli miłość ta była prawdziwym oddaniem i przynależnością osób, wówczas nie tylko ostoi się, ale nawet umocni i ugruntuje. Jeśli zaś była tylko jakąś synchronizacją zmysłowości i emocji, wówczas straci swą rację bytu; a osoby w niej zaangażowane staną nagle w próżni. Trzeba się poważnie liczyć z tym, że każda ludzka miłość musi przejść przez jakąś próbę, i z tym, że wówczas dopiero okaże się jej prawdziwa wartość.

Uczucie odbiera pożądanemu jego charakter cielesny i konsumpcyjny zarazem, a czyni je bardziej pragnieniem "człowieka drugiej płci". Niemniej, jak długo wola ulega temu tylko za czym idą zmysły i do czego lgnie uczucie, tak długo nie dochodzi do głosu to, co jest jej własnym, twórczym udziałem w miłości. Wola miłuje dopiero wówczas, kiedy człowiek świadomie angażuje swą wolność względem drugiego człowieka jako osoby, której wartość w pełni uznaje i afirmuje.

I na tym też polega to, co tutaj nazwano walką pomiędzy miłością a popędem. Popęd chce przede wszystkim brać, posługiwać się drugą osobą, miłość natomiast chce dawać, tworzyć dobro, uszczęśliwiać. Znow widać, jak bardzo miłość obłudnicza winna być przeniknięta tym, co stanowi istotę przyjaźni. W pragnieniu dobra "bez granic" dla drugiego "ja" zawarty jest bowiem jakby w załączku cały twórczy pęd prawdziwej miłości, pęd do tego, aby obdarzać dobrem te osoby, które się kocha, aby je uszczęśliwiać

Wielka moralna siła prawdziwej miłości leży właśnie w tym pragnieniu szczęścia, czyli prawdziwego dobra, dla drugiej osoby. Dzięki temu miłość zdolna jest odrodzić człowieka - daje mu poczucie wewnętrznego bogactwa, wewnętrznej płodności i twórczości: jestem zdolny chcieć dobra dla drugiej osoby, a więc jestem w ogóle zdolny chcieć dobra. Prawdziwa miłość zmusza mnie do tego, ażebym wierzył we własne siły duchowe. (K. Wojtyła. Miłość i odpowiedzialność. Lublin 2015 s. 116-120)

MYŚLI DO REFLEKSJI:

Wybór mężczyzny przez kobietę lub kobiety przez mężczyznę jest jednym z najważniejszych, jeżeli nie najważniejszym, w życiu osób, które rozeznały, że Pan Bóg powołuje je do realizacji powołania do świętości na drodze życia małżeńskiego. Wybór ten jednak jest bardzo złożony i wymaga rozważań.

- Jak, według ciebie, można poznać, że kocha się kogoś lub też jest się szczerze kochanym?
- Na czym, według św. Jana Pawła II, polega autentyczna miłość? Jak realizować to zadanie w życiu codziennym?
- Na jakie elementy, które kształtują wybór przyszłej żony lub przyszłego męża, wskazuje św. Jan Paweł II?
- Co może utrudniać rozpoznanie autentycznej miłości?

Miejsce na notatki:

Cytat, myśl, zadanie do wykonania:

